Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	9C/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8118205353
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2020:8118205353.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: V. A., W.. XX.XX.XXXX, F. T. XX, XXX XX T., právne zastúpený: Martina Kožárová Jenčová, advokátka, IČO: 42086698, so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov proti žalovanému: Záchranná služba Košice, IČO: 00606731, so sídlom Rastislavova 43, 041 91 Košice-Juh, právne zastúpený: Advokátska kancelária NIŽNÍK, spol. s r.o., IČO: 36601365, so sídlom Kováčska 21, 040 01 Košice o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 6 000 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom došlým súdu dňa 15.05.2018 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 15 000 €.
1.1. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že dňa 04.09.2016 bola ošetrená posádkou záchrannej služby Košice - Záchranná zdravotná služba rýchlej zdravotníckej pomoci Prešov 3 v domácom prostredí. Žalobkyňa sa sťažovala na vysoký krvný tlak, tŕpnutie ľavej ruky. Posádka Záchrannej služby zhodnotila jej zdravotný stav ako zlepšený po podanej terapii o 22.16 hod. O 22.30 hod jej bol opakovane podaný Tensiomin a nameraný krvný tlak. EKG nebolo natočené, nebola odobratá glykémia. Transport do zdravotníckeho zariadenia nebol odporúčaný a žalobkyňa bola ponechaná v domácej starostlivosti. Na ďalší deň ráno, teda dňa 05.09.2016 bola žalobkyňa pre slabosť ľavostranných končatín, ťah do ľavej strany pri chôdzi privezená do Fakultnej nemocnice s poliklinikou J.A.Reimana v Prešove, kde u nej bola zaznamenaná stredne ťažká ľavostranná hemiparéza a po ďalších vyšetreniach bola potvrdená diagnóza recidívy náhlej cievnej mozgovej príhody na podklade nedokrvenia, s ľavostrannou hemiparézou stredne ťažkého stupňa.
1.2. Žalobkyňa následne cituje § 11 OZ ako aj § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti a má za to, že žalovaný si nesplnením svojej povinnosti podľa tohto ustanovenia, teda nevykonaním všetkých zdravotných výkonom na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia, resp. zlepšenia zdravotného stavu pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy zasiahla do osobnostných práv žalobkyne a spôsobila jej ujmu, keďže sa jej výrazne zhoršil zdravotný stav nevedela sa hýbať, mala kŕče na ľavej strane tela, to jej spôsobilo strach o seba. Je všeobecne známe, že pri cievnej mozgovej príhode je dôležité včasne poskytnutie správnej liečby, čím sa môže predísť ťažkým následkom, resp. tieto obmedziť. U žalobkyne došlo k zhoršeniu zdravotného

stavu, kým predtým bola samostatná, schopná sa o sebe postarať, v súčasnosti napriek intenzívnej liečbe a terapii, nie je schopná sa o seba postarať, potrebuje asistenciu pri vykonávaní základných životných úkonov. Ku chôdzi potrebuje francúzsku barlu, ťažie sa jej hovorí, ľavú ruku má necitlivú. Je v dôsledku toho nesamostatná, odkázaná na pomoc iných, nemôže sa ďalej venovať svojim záľubám a viesť riadny život.

2. Žalovaný sa k žalobe prvý krát vyjadril podaním doručeným súdu dňa 24.07.2018 (č.l. 17-20), v ktorom uviedol, že obligatórnym predpokladom vzniku právnej zodpovednosti pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti je existencia príčinného vzťahu medzi protiprávnym konaním zdravotníckeho pracovníka a škodlivým následkom na strane pacienta. To, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou konštatoval, že došlo k postupu non lege artis, ešte neznamená, že medzi týmto postupom a škodou na zdraví je príčinná súvislosť. Žalobkyňa je teda povinná preukázať, že medzi odborným pochybením zdravotníckeho pracovníka poskytujúceho zdravotnú starostlivosť spôsobom odporujúcim zákonu a ujmou pacienta je vzťah príčiny a následku. Žalovaný má teda za to, že žalobkyňa nepreukázala príčinu súvislosť medzi tvrdeným porušením povinnosti žalovaného a následkami, ktoré u nej vznikli z dôvodu náhlej cievnej mozgovej príhody.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výsluchom zamestnancov žalovaného, svedkov a znaleckým posudkom ako aj listinami, a zistil nasledujúce:
3.1. Z oznámenia o výsledku prešetrenia podnetu adresovaného Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou žalobkyni (č.l. 4) vyplynulo, že „výkonom dohľadu po preštudovaní dostupnej zdravotnej dokumentácie, uvedených vyjadrení, ako aj na účely dohľadu prizvaného konzultanta úradu z odboru urgentná medicína, Úrad - pobočka Prešov zistil, že zdravotná starostlivosť pani V., dňa 04.09.2016, pri zásahu posádkou ZZS RZP stanica Prešov 3, poskytovateľa Záchranná služba Košice, nebola poskytnutá správne. „Ako ste udali, prekonali ste cievnu mozgovú príhodu v roku 2008, tŕpla Vám ľavá ruka a namerali ste si doma vysoký krvný tlak. Napriek tomu, že ste informovali posádku o liečbe cukrovky, nemali ste vykonaný odber krvi na zistenie hodnoty glykémie.“ Tiež nebol v súlade záznam o orientačnom neurologickom stave: „v medziach normy“, s údajom, zapísaným v zázname: „ v norme - bez parézy, plégie, kŕčov a meningeálnych príznakov“. Na druhej strane bol zápis po stisku ruky: „oslabená ľavá polovica tela po CMP“. Podľa vyjadrenia odborného konzultanta: „nebola dostatočne vyťažená anamnéza terajšieho ochorenia, bolo dôležité získať informáciu o dĺžke trvania ťažkostí. Neurologický nález nebol dostatočný a správne zhodnotený, pacientka s diabetom na kombinovanej liečbe inzulínom a PAD nemala odobratú glykémiu, nebolo indikované opakované podanie Tensiominu a nebolo správne rozhodnutie ponechať pacientku doma“. Poskytnutie neodkladnej zdravotnej starostlivosti pacientke pani A. V., pri zásahu ZZS RZP stanica Prešov 3, poskytovateľa Záchranná služba Košice, zo dňa 04.09.2016 o 22.10 hod. nebolo správne“. 3.2. Z listu zo dňa 20.06.2017 (č.l.6) vyplýva, že žalobkyňa si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnila u žalovaného. Na tento list reagoval žalovaný odpoveďou zo dňa 17.08.2017 (č.l. 7), v ktorom uviedol, že doteraz nemá za preukázané okolnosti vzniku nároku na náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, preto uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy neuznávajú.
3.3. Žalobkyňa sa ďalej k predmetu konania vyjadrila podaním zo dňa 24.09.2018 (č.l. 25-26), ktorým reaguje na vyjadrenie žalovaného. V tomto svojom vyjadrení sa zaoberá predpokladmi občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv a má za to, že závermi Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o nesplnení povinnosti podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. došlo k potvrdeniu zásahu do jej osobnostného práva.
3.4. K replike žalobkyne sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 19.10.2018 (č.l. 29-31), kde zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení. Má za to, že je nevyhnutné rozlišovať medzi ujmou majetkovou a nemajetkovou. Nemajetkovú ujmu je nutné rozlišovať od majetkovej ujmy, vrátane ujmy na zdraví z majetkovými dôsledkami a inej nemajetkovej ujmy vzniknutej ako dôsledok zásahu do fyzickej integrity. Následne cituje ustanovenia OZ o ochrane osobnosti a má za to, že v prípade žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy je nevyhnutné preukázanie vzniku ujmy, v akom rozsahu a trvaní bola ujma spôsobená, t.j. je nevyhnutné skúmať následky zásahu do osobnostných práv. Z podanej žaloby ani z podanej repliky žalobkyne nevyplýva, aká nemajetková ujma ďalej žalobkyni vznikla a táto zároveň dosiaľ nepreukázal, že protiprávny úkon je príčinnej súvislosti s ňou tvrdenými následkami. Čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy uplatnenej v sume 15 000 €, túto považuje za neprimeranú.
3.5. Na pojednávaní konanom dňa 19.11.2018 bola vypočutá žalobkyňa, pričom z jej výsluchu vyplynulo, že dňa 04.09.2016 jej bolo zle, mala vysoký krvný tlak. Tabletky, ktoré užila jej nepomáhali, preto zavolala dcére, aby zavolala záchranku. Prišli záchranári, dali jej tabletku a hovorili, že sa má vyspať, že bude lepšie. Vravela im, že jej tŕpne ruka, na to jej však povedali, že do rána sa jej počas spánku uľaví. Do rána

jej bolo ešte horšie. Začala je tŕpnuť noha a dcéra jej vravela, že ráno znovu zavolajú záchranku. To však žalobkyňa odmietla, pretože vychádzala z toho, že jej neposkytli pomoc. Bála sa, že zomrie, pretože porážku už mala a tieto príznaky, ktoré mala v tejto situácii boli rovnaké, preto chcela, aby ju dcéra odviezla priamo do nemocnice. Po príchode do nemocnice a vyšetrení jej bola nasadená infúzna liečba, následne sa jej uľavilo. Žalovaný sa jej doteraz žiadnym spôsobom za vzniknutú situáciu neospravedlnil. Čo sa týka samotného zásahu záchranárov, týmto povedala, že sa lieči na cukrovku, že už mala porážku a príznaky, ktoré má teraz sú podobné ako pri predchádzajúcej porážke, a preto sa bojí. Záchranári sa jej nepýtali ako dlho trvajú problémy, hlavne tŕpnutie ruky. Záchranári jej zmerali tlak, následne jej dali tabletku a s rukou, ktorej cítila tŕpnutie, čiže s ľavou rukou stlačila ruku záchranárovi. Ten cítil, že je to slabší stisk, ale povedal, že je to následok ešte prvej porážky. Následne aj po podaní tabletky tŕpnutie ruky pokračovalo, na čo upozorňovala záchranárov. Hlava sa jej stále točila, na čo jej záchranári povedali, že si má ísť ľahnúť, a že sa jej uľaví. Od záchranárov nebola poučená, že v prípade ak jej nebude lepšie ako má ďalej postupovať. Do nemocnice išla až ráno preto, že záchranári jej povedali, že sa má vyspať a bude jej lepšie, tak postupovala podľa ich pokynov. Čo sa týka jej zdravotného stavu po prvej porážke bola schopná sama sa o seba postarať. Vedela si nakúpiť, bola sebestačná. Francúzsku barlu používať nemusela. Pravidelne chodila na kontrolu ku neurologičke pani MUDr. Štofčíkovej.
3.6. Z výsluchu dcéry žalobkyne T. C. vyplynulo, že dňa 04.09.2016 je žalobkyňa volala v čase medzi 21.00 a 22.00 hod v panike, že sa má zle, že má vysoký krvný tlak a nedarí sa jej ho znížiť ani pomocou tabletiek. Na to jej svedkyňa zavolala záchranku a poslala ju na adresu k žalobkyni. Následne došla k žalobkyni, kde už boli dvaja záchranári, ktorí jej podávali liečbu. Pýtali sa jej na lieky aké žalobkyňa berie a zároveň im táto povedala, že žalobkyňa má aj cukrovku. Záchranári jej prostredníctvom liekov čiastočne znížili tlak, a čo sa týka tŕpnutia ľavej ruky pýtala sa, čo s týmto tŕpnutím, keďže žalobkyňa mala paniku práve z toho, že takto došlo k prvej porážke. Na to záchranár povedal nech mu žalobkyňa stlačí zápästie, čo urobila a konštatoval, že stisk je slabší, ale vyhodnotil to ako následok prvej porážky. Povedali, že hospitalizácia v nemocnici nie je nutná, že tlak sa znížil a keď sa vyspí všetko bude dobré. Vzhľadom na psychické rozpoloženie matky a na to, že nebola prevezená do nemocnice ju zobrala svedkyňa spať k sebe. Pod vplyvom liekov asi následne matka zaspala. Spala vo vedľajšej izbe, ale nadránom svedkyňa začula, že búcha s paličkou. Keď vošla svedkyňa do izby videla, že žalobkyňa sa nemôže postaviť z postele kvôli oslabeným nohám, tak manželovi povedali, že idú hneď do nemocnice. Najprv chcela zavolať záchranku, čo však matka odmietla, keďže im dôverovala, že po vyspatí sa to zlepší ako jej povedali večer, avšak nestalo sa tak. Ráno o 07.00 hod, teda odviezli matku do nemocnice, kde po vyšetrení sa zistilo, že je to znova porážka. Vo vzťahu k zdravotnému stavu matky pred druhou porážkou uviedla, že žalobkyňa bola sebestačná, vedela si nakúpiť, navariť, chodila na návštevy ku nej aj ku sestre. Teraz si už navariť nedokáže, pretože ľavú ruku má tak slabú, že nedokáže predmety pridržať. V byte jej namontovali madlá, aby sa mala o čo chytiť. Madlo má aj na záchode a v kúpeľni, a kúpili jej aj stoličku do vane, aby sa mohla osprchovať.
3.7. Z výsluchu záchranára T. T. po opise udalosti, ktoré sa udiali dňa 04.09.2016 pri zásahu u žalobkyne tento uviedol, že ako záchranár pracuje už 8 rokov. Vzhľadom na množstvo výjazdov si už na konkrétny výjazd nepamätá. Môže vychádzať iba z výjazdového lístka, kde bol uvedený vysoký krvný tlak. Svedok teda uvádza iba okolnosti, ktoré pre neho vyplývajú z výjazdového lístka, keďže na samotný zásah si nepamätá a zopakoval iba skutočnosti, ktoré sú už vyššie uvedené. Povedal, že v konkrétnom prípade druhý záchranár mal vyššie vzdelanie a ten rozhodoval o tom či žalobkyňa bude alebo nebude prevezená do nemocnice. O tom či rýchla záchranná služba na miesto dôjde s lekárom alebo bez neho rozhoduje záchranár na operačnom stredisku.
3.8. Obdobne vypovedal aj svedok F., druhý z posádky záchrannej služby.
3.9. Súd ďalej vykonal dôkaz rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorým žalovanému bola uložená pokuta vo výške 500 € z dôvodu, že dňa 04.09.2016 došlo k porušeniu § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. z dôvodu, že u pacientky nebol zabezpečený správny diagnostický a terapeutický postup, a teda
- vzhľadom na udávanú prekonanú cievnu mozgovú príhodu a zistený deficit ľavej polovice tela nebola pacientka dostatočne neurologický vyšetrená, a nebola u nej dostatočne vyťažená anamnéza,
- pacientke nebola vyšetrená glykémia napriek tomu, že sa jednalo o diabetičku na kombinovanom liečbe inzulínom a perorálnych antidiabetikách,
- opakované podávanie tensiominu nebolo u pacientky indikované,
- pacientka mala byť prevezená do ústavného zdravotníckeho zariadenia za účelom ďalšieho vyšetrenia, nakoľko sa jednalo o rizikovú pacientku.
Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že na druhý deň po odvezení do nemocnice a vykonaní MRI vyšetrenia mozgu, bol zistený nález početných angiopatických zmien a ložisko čerstvej ischémie.

Podľa vyjadrenia odbornej konzultantky nebola dostatočne vyťažená anamnéza terajšieho ochorenia a bolo dôležité získať informácie o dĺžke trvania ťažkosti. Neurologický nález nebol dostatočný a správne zhodnotený. Pacientka s diabetom na kombinovanej liečbe inzulínom a PAD nemala odobratú glykémiu, nebolo indikované opakované podanie tensiominu a nebolo správne rozhodnutie ponechať pacientku doma. Záchranár nemá kompetenciu definitívne samostatne uzavrieť diagnózu a liečbu, ani ponechať pacienta doma. Poskytnutie neodkladnej zdravotnej starostlivosti pacientke, preto nebolo správne. Na základe skutočnosti zistených už pri výkone dohľadu a po opätovnom preskúmaní skutkového stavu veci, a obstaraných podkladov pri vydaní rozhodnutia má prvostupňový správny orgán pri vydávaní tohto rozhodnutia za dostatočne a náležite preukázaný záver o tom, že poskytovateľ zdravotnej starostlivosti neposkytol pacientke zdravotnú starostlivosť v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., podľa ktorého je poskytovateľ povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne.
3.10. Žalobkyňa ďalej súdu predložila súkromný znalecký posudok MUDr. Andreja Mihala, súdneho znalca z odvetvia neurológia, ktorý vo svojom znaleckom posudku uviedol, že jednoznačne súhlasí so skutočnosťami zistenými v oznámení o výsledku prešetrenia podnetu ÚDZS zo dňa 22.05.2017. Ďalej poukazuje vo svojom znaleckom posudku na to, že podľa neurologičky prof. Gdovinovej približne 85 - 90 % cievnych mozgových príhod vznikne v dôsledku nedokrvenia mozgu. Čím skôr sa obnoví prietok v postihnutej cieve, tým väčšia je šanca, že dôjde u pacienta k obnove postihnutej funkcie mozgu. Pri všetkých týchto príznakov je potrebné zavolať rýchlu lekársku pomoc, a čo najrýchlejšie sa dostať do nemocnice. To platí aj pre pacientov, u ktorých príznaky rýchlo ustúpili, často aj do jednej hodiny, pretože takýto problém sa označuje ako tranzitórny ischemický atak. Vo všeobecnosti platí pravidlo, že čím skôr sa nasadí príslušná liečba, tým sú následky mozgovej porážky menšie a je predpoklad, že lokálna ischemizácia postihne menšiu mozgovú oblasť, kde vzniknú irreverzibilné zmeny mozgovej hmoty. V závere znaleckého posudku znalec uviedol, že žalobkyňa vzhľadom ku aktuálnym vedomostiam liečby náhlych cievnych mozgových príhod, mala byť už pri ošetrení rýchlou zdravotnou pomocou dňa 04.09.2016 hodnotená ako recidíva mozgovej príhody vzhľadom ku tŕpnutiu ľavých končatín, ktorým dovtedy netrpela a mala byť akútne prevezená na neurologické oddelenie. Zároveň je daný predpoklad, že pri nasadení liečby v akútnom stave mozgovej príhody dôjde ku menším irreverzibilným zmenám mozgového parenchýmu, a tým aj menším hybným a citlivostným rezíduám. Toto platí aj opačne, teda čím neskôr má pacient nasadenú liečbu, o to väčšie poškodenia v mozgu vznikajú.

4. Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:
Podľa § 4 ods.3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti - Poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.
Podľa § 11 OZ - Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 13 OZ
(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Viazanosť súdu správnym rozhodnutím ÚDZS.

5. Podľa § 194 C.s.p.
(1) Otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.
(2) Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.
5.1. Vychádzajúc z vyššie uvedeného rozhodnutia ÚDZS má súd za to, že k porušeniu žalovaného pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti nepochybne došlo. Túto otázku nerobil spornou ani žalovaný.

Žalovaný teda pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pochybil a to aj pri posudzovaní jeho postupu ex ante (podľa času kedy sa dial) a nie ex post. Ak si žalovaný nebol istý, či dôvod na hospitalizáciu žalobcu daný je alebo nie, nič mu nebránilo túto vec konzultovať telefonicky s lekárom (keďže zasahujúci záchranári nemali lekárske vzdelanie) alebo žalobkyňu previezť do nemocnice za účelom zhodnotenia jej stavu vyšším zdravotníckym personálom - lekárom.

6. V čase výkonu zdravotníckeho výkonu žalovaným bol v platnosti Vestník MZ SR zo dňa 28.04.2088, čiastka 20 - 22. V tomto Vestníku pod označením 26. je zverejnené Odborné usmernenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky pre starostlivosť o pacientov s náhlou cievnou mozgovou príhodou v hyperakútnom štádiu. V tomto usmernení sa uvádza:
Činnosti posádky ambulancie ZZS u pacienta
1. Meranie a zhodnotenie vitálnych funkcií (prvotné vyšetrenie)
2. Zaistenie dýchacích ciest a dýchania
3. Vykonanie celkového vyšetrenia (druhotné) so zameraním na:
· Úraz hlavy a krku
· Kardiovaskulárne ochorenia (abnormality)
· Očné znaky
· Ostatné znaky a príznaky
· Vyšetrenie glykémie (ak treba liečba)
· Opakované meranie vitálnych funkcií
4. Neurologické vyšetrenie:
· Stav vedomia
· Hodnotenie podľa CPSS (+/-)
· Hodnotenie podľa LAPSS (+/-)
· GCS
· Záznam o hybnosti pravých a ľavých končatín
· Záznam o meningeálnych príznakoch (áno/nie)
5. Oznámenie prijímajúcemu cieľovému zariadeniu ústavnej zdravotnej starostlivosti o preprave pacienta s podozrením na NCMP
Podľa článku II. usmernenia
(2) Včasné odlíšenie klinických jednotiek podľa odseku 1 je kritické vzhľadom na rozdielnu liečebnú stratégiu pri jednotlivých typoch NCMP.
Podľa článku IV. usmernenia
(1) Pacient s podozrením na náhle vzniknutú NCMP (ložiskový neurologický deficit - Cincinnati Prehospital Stroke Scale - CPSS, Los Angeles Prehospital Stroke Screen - LAPSS, bolesť hlavy, zvracanie, porucha vedomia) má byť urýchlene vyšetrený kompetentným zdravotníckym pracovníkom ZZS alebo pracoviska urgentného príjmu ÚZS, ktorý na základe cielenej anamnézy s osobitným zameraním na čas vzniku príznakov a orientačného vyšetrenia (podľa prílohy č. 1 a prílohy č. 2) rozhodne či je odôvodnené podozrenie na NCMP.
(3) Základné opatrenia v rámci prednemocničnej starostlivosti sú: a) zhodnotenie a stabilizácia dýchania a cirkulácie, b) monitorovanie saturácie O2 - pri hypoxémii kyslík, c) monitorovanie činnosti srdca - EKG, d) kontrola tlaku krvi (ďalej len „TK“) - antihypetenzíva podať len pri hodnotách systolický TK (ďalej len „sTK“) > 220 mm Hg alebo diastolický TK (dTK) > 120 mm Hg, iniciálne zníženie TK maximálne o 15 - 20 % , e) stanovenie glykémie a korekcia pri hodnotách < 2.7 a > 22.7 mmol/l , f) zavedenie intravenóznej kanyly a podávanie fyziologického roztoku, g) pri kŕčoch podať antikonvulzíva.
(4) Zmyslom organizačných opatrení je zabezpečiť minimalizáciu časových strát u pacientov vhodných pre intravenóznu (ďalej len „ i.v.“) trombolytickú liečbu, ktorá musí byť podaná do troch hodín od vzniku prvých príznakov.

Možnosť súbehu náhrady škody na zdraví a zásahu do osobnostného práva.

7. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 7 Cdo 65/2013 (R - 1/2005) - ten istý skutkový dej môže v niektorom prípade zakladať zároveň tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach; tieto nároky treba dôsledne rozlišovať a pri ich posudzovaní mať na zreteli nielen odlišnosť vzťahov, z ktorých sú vyvodzované, ale tiež právnej úpravy, ktorá sa na ne vzťahuje. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 437/2004 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej

rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='273/1994%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov nemožno vyvodiť, že by sa v rámci odškodňovania bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia mal zohľadniť aj zásah do dôstojnosti, súkromia alebo rodinného života poškodeného“.
V odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej konštatoval, že „ nemajetkovou ujmou v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%252313'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka je ujma v nemajetkovej sfére života fyzickej osoby, ktorá sa bezprostredne nepremieta do fyzickej integrity ani do majetkovej sféry fyzickej osoby a treba ju dôsledne odlišovať od majetkovej ujmy, vrátane ujmy na zdraví s majetkovými dôsledkami (pozri § 16 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%252316'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka) a inej nemajetkovej ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej integrity fyzickej osoby, za ktorú sa náhrada poskytuje podľa iných predpisov (pozri § 444 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523444'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka). Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%252313'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka je dosiahnuť vyváženosť medzi ujmou na hodnotách ľudskej dôstojnosti a jej konkrétnym finančným vyjadrením. Cieľom je zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnejšiu občianskoprávnu ochranu osobnosti fyzickej osoby. Na rozdiel od toho, zmyslom náhrady ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej (fyzickej) integrity fyzickej osoby (§ 444 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523444'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka) je poskytnúť relutárnu náhradu za ujmu spôsobenú poškodením zdravia, jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov (bolestné), resp. za ujmu na zdraví, ktorá má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh (sťaženie spoločenského uplatnenia).
NS SR nesúhlasil s právnym záverom odvolacieho súdu, že rámec špeciálnej úpravy odškodnenia ujmy na zdraví fyzickej osoby zahŕňa v sebe aj ochranu dôstojnosti osoby dotknutej neoprávneným zásahom i práva na súkromný a rodinný život. Dovolací súd preto skonštatoval, že „ z ustanovení § 2 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, § 3 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 4 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 437/2004 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> treba vyvodiť, že zmyslom náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je poskytnúť peňažnú náhradu za ujmu spôsobenú zásahom do telesnej integrity fyzickej osoby. Z nich, ani zo zásad na hodnotenie bolesti (§ 9 <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.%25239'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 437/2004 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), zásad na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia (§ 10 <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.%252310'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 437/2004 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), ale ani zo sadzieb bodového ohodnotenia (príloha 1. zákona č. 437/2004 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='437/2004%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) nevyplýva, že by sa náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytovali za ujmu, ktorá sa premieta do osobnostnej sféry fyzickej osoby a do jej postavenia v spoločnosti“.

8. Súd považuje v tejto veci za potrebné uviesť, že k najčastejším prípadom postupu non lege artis dochádza najmä pre chyby v diagnostike (nestanovenie diagnózy, hoci bolo možné; neskoré stanovenie diagnózy pri možnosti stanoviť ju skôr; nesprávny postup konziliárnej činnosti; subjektívne faktory lekára - absencia znalostí, atď.) a chyby v terapii. V súčasnosti v zdravotníctve nemáme schválené štandardné diagnostické a terapeutické postupy ale pre určité diagnózy už vyšli koncepcie - odborné usmernenia vo vestníku MZ SR. Štandardizácia potom umožní poskytovateľom zdravotnej starostlivosti zistiť, čo sa považuje za správne poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Zároveň to pomôže aj pacientovi získať predstavu o tom, čo všetko môže od poskytovateľa žiadať pri danej chorobe.

9. V súvislosti s uvedeným možno uzavrieť, že ak bolo konštatované porušenie alebo ohrozenie práva, možno sa domáhať jeho ochrany na súde. Nároky, ktoré takejto ohrozenej alebo poškodenej fyzickej

osobe prináležia, sú uvedené v ust. § 13 OZ. Okrem nich sa však môže domáhať aj náhrady škody v zmysle ust. § 16 OZ. Ochranu osobnosti zabezpečujú aj osobitné právne predpisy ako Ústava SR (najmä čl. 14, čl. 15, čl. 16 a čl. 19), Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach čl. 6, 9 a 17), Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (najmä čl. 2, 5, 6, 8, 9, 10, 14 dohovoru a čl. 1 Protokolu č. 6) a pod. Právo na ochranu osobnosti prislúcha každej fyzickej osobe. Je to rýdzo osobnostné právo a subjektom ochrany môže byť iba určitá konkrétna fyzická osoba, do chráneného práva ktorej bol urobený zásah alebo právo ktorej bolo ohrozené. Práva chránené v ust. § 11 OZ patria zo zákona všeobecne každej fyzickej osobe bez rozdielu veku, bez toho, aby sa vyžadovalo splnenie akýchkoľvek ďalších podmienok. Fyzická osoba si môže uplatniť niektoré z nárokov uvedených v § 13 OZ, ak je tu subjekt, ktorý zodpovedá za neoprávnený zásah do osobnosti. Týmto subjektom môže byť iná fyzická osoba, právnická osoba, štát alebo viac osôb. Pri určení subjektu, na ktorý sa vzťahujú sankcie podľa ust. § 13 OZ v prípadoch, ak bol neoprávnený zásah do osobnosti spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou či inou fyzickou osobou na činnosti tejto právnickej či inej fyzickej osoby, je potrebné vychádzať zo zásady, že tieto občianskoprávne sankcie postihujú s použitím analógie ust. § 420 ods. 2 OZ v spojení s § 853 OZ samotnú právnickú či fyzickú osobu, ktorej sa neoprávnený zásah pripočíta (rozhodnutia NS ČR z 27. 09. 2005 sp. zn. 30 Cdo 2837/2004 a z 22. 06. 2006 sp. zn. 30Cdo 2718/2005).

10. Pokiaľ ide o samotnú náhradu nemajetkovej ujmy pri neoprávnenom zásahu do osobnostných práv žalobkyne, je zrejmé, že už poskytnutím zdravotnej starostlivosti non lege artis sa do jej osobnostných práv zasiahlo, a to výrazným spôsobom. Nesprávnym postupom žalovaného sa zasiahlo do práva na ochranu telesnej integrity, ktorá je spolu so životom najdôležitejším osobnostným právom.
10.1. V súvislosti s podmienkami vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy možno konštatovať, že v praxi sa rozlišuje niekoľko druhov zodpovednosti. Medzi dva hlavné druhy patria morálna a právna zodpovednosť. Morálna zodpovednosť vzniká na základe právne nevynútiteľnej morálnej normy, preto nie je možné uplatňovať ju pred súdom. Uplatnenie morálnej zodpovednosti nevylučuje súčasné uplatnenie právnej zodpovednosti.
10.2. Pre vznik právnej zodpovednosti je potrebné naplnenie predpokladov zodpovednosti. Tými sú: 1. protiprávne konanie alebo opomenutie, teda porušenie povinnosti zdravotníckeho pracovníka uloženej zákonom alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom, 2. škodlivý následok, zvyčajne ide o spôsobenie ujmy na zdraví, no v niektorých prípadoch postačuje už len ohrozenie právom chráneného záujmu, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním alebo opomenutím a škodlivým následkom. Príčinná súvislosť medzi dvoma javmi je taký vzťah, keď prvý jav je príčinou druhého a druhý následkom prvého. Druhý jav v prípadne existujúcej príčinnej súvislosti by nemohol nastať bez prvého. K danej veci možno konštatovať, že v medicíne na súčasnej úrovni poznania však v prevažnej väčšine prípadov nie je možné vyjadriť sa s úplnou istotou k príčinnej súvislosti, ale len s určitou pravdepodobnosťou. Občiansky zákonník nevyžaduje pre úspešnosť uplatnenia práva na ochranu osobnosti zavinenie, či už úmyselné alebo z nedbanlivosti, toho, kto sa dopustil neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti. Ide teda o objektívnu zodpovednosť. Zodpovedný subjekt za svoj neoprávnený zásah zodpovedá aj vtedy, kedy o ňom vôbec nevedel. Pre vznik nároku na občianskoprávnu sankciu - nemajetkovú ujmu je potrebné, aby boli kumulatívne splnené všetky vyššie uvedené predpoklady, nedostatok niektorého z nich vylučuje možnosť uplatnenia predmetnej sankcie. Občianskoprávna ochrana osobnosti na rozdiel od ochrany trestnoprávnej a administratívnoprávnej - je založená na objektívnom princípe. To znamená, že sa nevyžaduje zavinenie na strane ohrozovateľa či narušovateľa práva. Zodpovednosť za zásah do ochrany osobnosti sa preto nemôže nikdy vylúčiť dôkazom tzv. ospravedlniteľného omylu (t. j. dôkazom, že pôvodca zásahu konal dobromyseľne). Dobrá viera (osobné presvedčenie) konajúceho nevylučuje totiž neoprávnenosť zásahu ako objektívne existujúcej skutočnosti. Ujma, ktorá vznikne osobnosti poškodenej fyzickej osoby, je rovnaká bez ohľadu na to, či zásah bol spôsobený úmyselne alebo bez zavinenia.
10.3. Pokiaľ ide o naplnenie podmienok pre vznik reparácie negatívneho zásahu do osobnostných práv žalobkyne, podľa súdu z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že prišlo k zásahu, ktorý vyvolal ujmu na strane žalobkyne, spočívajúcu v porušení jej osobnostných práv chránených ust. § 11 OZ a tento zásah mal charakter protiprávneho konania. Pojem zásahu do práva v zmysle § 13 ods. 1 OZ nemožno vykladať tak, že musí vždy ísť iba o aktívne konanie a nie o konanie pasívne - opomenutie. Naopak, pojem chovania či konania môže mať podobu ako aktívneho konania, tak aj konania pasívneho - t. j. opomenutie, pretože aj opomenutím môže byť porušená právna či iná povinnosť, aj opomenutím môže byť spôsobená ujma fyzickej osobe, a to či už majetková či nemajetková. Pojem zásah v citovanom ustanovení vyjadruje nepochybne určité chovanie, a to či už pasívne alebo aktívne. Pritom je dôležité

posúdiť skutočnú neoprávnenosť zásahu do práva na ochranu osobnosti a samozrejme potom aj následky tohto zásahu pre fyzickú osobu (Pozri Na ÚS ČR z 24. 10. 1995, sp. zn. I. ÚS 15/1995).
10.4. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 OZ a ktoré je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu stanovenými právnym poriadkom (Uz NS ČR z 03. 12. 2002, sp. zn. 28 Cdo 1524/2002). Ide teda o konanie smerujúce proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, ktoré je objektívne spôsobilé znížiť jej dôstojnosť, vážnosť a česť a ktoré ohrozuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Každý neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby je v rozpore s objektívnym právom. Naplnenie týchto dvoch kritérií nie je v konaní sporné.
Tam, kde v dôsledku neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby vznikla nemajetková ujma, vznikajú pre pôvodcu tohto zásahu občianskoprávne sankcie uvedené v § 13 ods. 1 a 2 OZ. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 je jedným z čiastkových a relatívne samostatných prostriedkov ochrany jednotného práva a na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nepostačuje a hoci ide o satisfakciu nemateriálnych osobnostných práv (rovnako ako v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 444 OZ), jeho vyjadrenie peňažným ekvivalentom spôsobuje, že ide o osobné právo majetkovej povahy. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je dať do vzťahu mieru ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takej nemajetkovej ujmy (NS ČR z 25. 09. 2003, sp. zn. 30 Cdo 1542/2003). Peňažné zadosťučinenie môže priznať súd, ak morálne zadosťučinenie nie je v konkrétnom prípade postačujúce, pričom zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere nie je nevyhnutné (§ 13 ods.2 OZ - arg. „najmä“).

11. V prejednávanej veci je zrejmé, že časť následkov poškodenia zdravia patrí pod náhradu škody na zdraví formou sťaženia spoločenského uplatnenia (zníženie sebaobslužnosti, nutnosť barly, slabosť ľavej ruky, neschopnosť variť, neschopnosť si nakúpiť, neschopnosť cestovať sama MHD a pod.). Za tieto fyzické prejavy poškodenia zdravia náhradu nemajetkovej ujmy poskytnúť nemožno.
11.1. Nemajetkovú ujmu však súd poskytol za samotný postup žalovaného non lege artis a za značnú psychickú nepohodu spôsobenú nedostatočným zásahom žalovaného, keď vo vedomí žalobkyne prebiehalo porovnanie existujúceho stavu so stavom pri prvej mozgovej porážke a ponechanie v tomto stave bez odbornej lekárskej pomoci a nemocničnej starostlivosti. Tento stav bol vyvolaný práve osobami, od ktorých sa primárne čaká pomoc v takýchto situáciách. Rovnako aj za frustráciu z terajšieho stavu patrí náhrada nemajetkovej ujmy. Prejednávanú vec možno pripodobniť k v zahraničí aplikovanej teórii „straty šance“, keď neodborný zásah žalovaného obral žalobkyňu o možnosť minimalizácie nevratných zdravotných ťažkostí.
11.2. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy - v závislosti od individuálnych okolností daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba podľa právneho názoru považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba.
11.3. V prejednávanej veci mal teda súd podmienky na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za splnené. Keďže sadzobník náhrady neexistuje, súd vychádzal predovšetkým z toho, aby náhrada bola primeraná a spravodlivá. Takouto náhradou sa súdu javí suma 6000 €.

Požiadavka žalobcu na 100% preukázanie príčinného vzťahu medzi pochybením žalovaného a zdravotným stavom žalobcu

12. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. II. ÚS 716/2016 - požiadavka jednoznačného preukázania príčinnej súvislosti bez možnosti pripustenia určitej rozumnej miery neistoty osobitne v sporoch, ktoré majú svoj pôvod vo vzťahoch lekár (zdravotnícke zariadenie) a pacient (klient), je v štandardnom type dôkazného sylogizmu neprimeraná, pretože narúša spravodlivú rovnováhu medzi dotknutými stranami tým, že nereflektuje objektívne limity súvisiace s následným poznávaním minulých javov, zvlášť príčinnej súvislosti, a proporcionálne nevyvažuje vzájomné asymetrické postavenie týchto subjektov, v ktorom má z už uvedených dôvodov „navrch“ zdravotnícke zariadenie, keďže na žalobcu (poškodeného) ako slabšiu stranu v ich vzájomnom vzťahu kladie neúmerné nároky, čím mu v súdnom konaní fakticky znemožňuje

dosiahnutie ich uspokojenia, v dôsledku čoho porušuje aj jeden z aspektov práva na spravodlivé súdne konanie, ktorým je rovnosť jeho strán.
Podľa rozhodnutia Ústavného súdu ČR, sp. zn. ÚS I./1919/08 - Závěry nalézacího soudu stran "stoprocentního" prokázání objektivní příčinné souvislosti se jeví Ústavnímu soudu jako nereálné, neboť nedosažitelné a neudržitelné. Určovat v lékařských postupech jednoduchý vztah příčiny a následku je samo o sobě velmi obtížné. Podstatou lékařství je vlastně vstupovat do celého řetězce příčin a následků, do procesů, které probíhají v lidském těle, a vnějším zásahem tyto procesy ovlivňovat, měnit jejich směr, působení atd. Zásah lékaře tak vlastně sám o sobě mění "přirozený běh věcí" v lidském těle, zasahuje do komplexních vztahů příčin a následků. I v případě aktivního jednání lékaře, který zvolí určitý léčebný postup, je velmi obtížné, ba vyloučené stanovit, zda tento postup byl nade vši rozumnou pochybnost jedinou možnou příčinou škodlivého stavu, který nastal. O to obtížnější je to v případě opomenutí, kdy lékař nezvolí postup, který na základě soudobých a dostupných znalostí lékařství zvolit mohl a měl. Prokázat, že právě a pouze toto opomenutí tvoří se škodlivým důsledkem ničím nenarušený vztah, je v podstatě nemožné. V důsledku toho je výrazně oslabeno postavení poškozeného. Ostatně z toho důvodu právní řády common law opustily v těchto případech požadavek (pravděpodobného) prokázání kauzálního nexu a vytvořily doktrínu tzv. "ztráty šance" či "ztráty očekávání" (loss of chance, loss of expectation), podle níž soud poměřuje či odhaduje (estimate) pravděpodobnost dosažení určitých šancí, pokud by byl zvolen určitý postup, a reflektuje tyto šance, zda jsou vyšší nebo nižší než ty, které by bylo možno očekávat při nenarušeném či řádném chodu věcí. Jinak řečeno, vychází se z toho, jaké by v případě lékařského postupu lege artis byly statisticky šance (prognózy) na úplné vyléčení, úplné odvrácení smrti či prodloužení života pacienta o určitou dobu.; blíže viz např. rozhodnutí britské House of Lords Gregg v. Scott z roku 2005, http://www.parliament.the-stationeryoffice.co.uk/pa/ld200405/ldjudgmt/jd050127/greg-1.htm.
Vzhledem k tomu, že pojem příčinná souvislost není právními předpisy v České republice nijak definován, což ostatně zdůraznil ve svém rozsudku i nalézací soud, nic nebrání judikatuře českých soudů, aby požadavek "stoprocentně" prokazované příčinné souvislosti přehodnotila a přijala adekvátnější a realističtější výklad "způsobení škody", který by vyrovnával slabší postavení poškozených. Naznačené řešení užívané v zemích common law se dle přesvědčení Ústavního soudu více přibližuje ideji spravedlivého řešení následků majících původ ve vztahu lékař - pacient, který je třeba nahlížet jako vztah panství, v němž má z mnoha důvodů, avšak především z důvodů znalostních, převahu moci právě lékař. Proto je třeba důsledněji chránit pacientovo základní právo na tělesnou integritu a v posledku, jak dokazuje řešený případ, i právo na život, a to i skrze výklad příslušných ustanovení občanského zákoníku týkajících se náhrady škody.
12.1. V prejednávanej veci tak súd považuje za dostatočné všeobecné povedomie ako aj predložený znalecký posudok, z ktorých je zrejmé, že pri mozgovej porážke je nevyhnutné nemocničné ošetrenie a to čo najskoršie pre minimalizáciu následkov. Tvrdenie žalovaného o možnosti opätovného privolania záchranky, nevyčkávania do rána a pod., považuje súd za účelové v snahe zmierniť svoju zodpovednosť. Boli to totiž práve zamestnanci žalovaného, ktorí žalobcu nevzali do nemocnice a inštruovali ju, aby si išla ľahnúť. Žalobkyňa teda plnila ich inštrukcie a akonáhle sa ráno zobudila už aj s tŕpnutím nohy, vyhľadala lekársku pomoc. Možno teda s dostatočnou istotou uzavrieť, že ak by sa žalobca dostal do nemocnice už dňa 04.09.2016 pred polnocou a nie až ráno dňa 05.09.2016, rozvoj mozgovej porážky by bol menej rozsiahly z dôvodu včasnejšej liečby.

13. Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
13.1. Aj keď C.s.p. neobsahuje ustanovenie obdobné § 142 ods.3 O.s.p. - Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia., výkladom možno k takému záveru dôjsť, keďže spor o náhradu nemajetkovej ujmy ostal sporom, kde výška plnenia závisí od úvahy súdu, preto žalobca úspešný v základe nároku má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p.
(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.